

що то днесъ рече, закла телцы и агницы и овцы, и призва множество, и привезглашаватъ „Да живѣе царь Адонїа.“ Тогда призва царь Давидъ Садека жерца, пророка Надана и Ванаи сына Юдева, и повелѣ имъ, да възскачѣтъ Соломона на царскій мѣскъ (катѣдръ) и да го заведѣтъ да го помажѣтъ за цара надъ всичкїй Исраиль и да го възгласатъ и да сѣднѣ на престола мѣ съ торжество велико. Царь Давїдъ рече така: Благословенъ Господь Богъ Исраилевъ, които даде отъ което сѣмла да сѣдни на престола ми, и видатъ днесъ моите очи. Тїи които вѣхъ при Адонїа, като чѣхъ режанѣтъ, трѣвѣ дѣто затрѣби Соломоново то воцарѣванье по царско то подтвърдиванье: всакїй взъ си пѣтьо и отиде си. А Адонїа оубоаса отъ Соломона и повѣгна въ олгара и оубовиса за рога на олгара, и молашеса да го прости. Великодушнїкїй Соломонъ любезно мѣ рече: ако вѣдиши миренъ нито власъ отъ главѣ тинѣ ще падни, но ако задържиши злобѣ, ще оумреши: и го прати въ свой домъ. Онъ мѣ благодарни съ исклона и отиде си.

Като са привлижихъ дни тѣ да оумре, Давїдъ дади на сына си Соломона най мѣдры тѣ свѣкти въ пользѣ на правителство то мѣ, и мѣ рече: Азъ отхождамъ въ пѣть-а на всичка та зема: ты же крѣписа и вѣди мѣжъ свѣршенъ. И пази Заветъ на Господа Бога твоего, за да ходиши въ всички тѣ мѣ пѣтьскѣ, да пазиши заповѣды тѣ мѣ, и оправданїа мѣ, и сѣдби тѣ мѣ, и свидѣнїа та мѣ, които са писали въ Моусеевъ законъ и така оупсѣ Давїдъ съ отцы тѣ си и погребеса въ Давїдовъ градъ послѣ 40 годишно царѣванїе.

§. 110. Соломоново сѣновидѣнїе.

Соломонъ дванадесать годишенъ сѣдна на ващина си престола, и оуготвиса царство то мѣ свѣршено. Защо то мѣ даде Господь премѣдрость и твърдѣ много смьслъ наказа по Давїдовѣ заповѣдъ всички тѣ повинны противници на прѣстола съ наказанїа та които вѣха достойны: и нареди вѣрнии прислѣжници на всакъ слѣжѣ, направи вслѣство съ Египетскїй царь и взе Фарасноев тѣ дѣщерѣ, и защо то їеце